

[Carsten Raft.]

sterens gang på gang udtalte principielle betragtning og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s eksempel fra 1942 skal fare forsigtigt med hensyn til at ville presse § 3 igennem, selvom vi gerne så det. Jeg vil også tro, at hvis § 3 glider ud af diskussionen, vil det være nemmere at få fremkaldt og gennemført en god og fuldstændig frivillig løsning, der i højere grad kalder på de unge, end den nuværende skoleform har gjort det. Jeg skal i det omfang, jeg er i stand til det, yde mit bidrag dertil.

Horn: Jeg skal ikke fremsætte mange bemærkninger. Jeg finder anledning til at sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at han sikkert af fortrykket i morgen vil opdage, at når han tillagde mig de udtalelser, han her gjorde, talte han mod bedre vidende. Han ved, at jeg har ikke den opfattelse, han tillagde mig; det vil han kunne læse i fortrykket. Jeg ved ikke, hvad motiverne er til at fremstille tingene på en helt anden måde, end de er sagt. Det er måske for at skabe større modsætningsforhold, end der er i forvejen. Jeg synes i og for sig ikke, det var det, man skulle bestræbe sig for, når man behandler en sag som denne; man skulle snarere se at nærme sig hinanden.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Damsgaard tager fejl, når han mener, det skulle være ganske ugørligt at gennemføre sådanne frieftermiddage, for det ærede medlem ved udmærket godt, at uviljen ude omkring i hjemmene og i erhvervene slet ikke er så stor, som det ærede medlem nu giver udtryk for. Dette med, at man „skal“, farves alt, altfor stærkt. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem bruger den stærke farvning af ordet „skal“. For det er ikke noget, der er fremhævet i lovforslaget; det er noget, det ærede medlem søger at lægge ind deri.

Det ærede medlem talte om faren ved, at det omtalte nævn skulle blive altfor initiativrigt. Det understreges jo netop i bemærkningerne til lovforslaget, at det slet ikke er meningen. Jeg ved ikke, hvorfor man her fra talerstolen vil søge at give befolkningen en anden mening om tingene, end det var tilsigtet både i kommissions-

betænkningen og i forslaget, som det her er fremsat.

Det ærede medlem gør sig skyldig i en fejltagelse, når han mener, at det skulle være vanskeligere at være lærer i en landbrugsfaglig ungdomsskole end i den øvrige ungdomsskole. Jeg vil påstå, at det er en halv gang så let at være lærer i den landbrugsfaglige ungdomsskole, som det er at være lærer både i aftenskolen og i den almindelige ungdomsskole, for de elever, der søger den landbrugsfaglige ungdomsskole, samles om et ganske bestemt mål, de søger en ganske bestemt undervisning, medens interesserne hos eleverne i de andre skoler er mere spredt.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at det forekommer mig mærkeligt, at han kan indtage det standpunkt, han gør, for såvidt jeg husker, står Konservativ Ungdom bag de forslag, som er stillet af ungdomskommissionen, og som går betydelig videre med hensyn til at pålægge undervisningspligt, end det sker efter dette forslag. Jeg skulle tage meget fejl, om ikke det ærede medlem netop var formand for Konservativ Ungdom på det tidspunkt, på hvilket ungdomskommissionens betænkning blev afgivet. Jeg forstår altså, at det er ikke de unges sag, det ærede medlem taler. Det lyder nærmest som de taler, der blev holdt af det ærede medlems forgænger i skolespørgsmål her i salen, hr. Vesterager, for en halv snes år siden eller mere. Hvis de taler fortsat skal holdes, må vi indstille os på, at vi ikke kan vente megen støtte fra den side, men det er jo muligt, at den konservative ungdom kan lægge et vist pres på det ærede medlems parti. Det er før sket, at fornuften får en chance, og det kan den måske også få i dette tilfælde.

Der var to positive fejl i det ærede medlem hr. Søren Olesens oplysninger. Den ene var med hensyn til, hvor stor en procentdel der deltager i undervisningen i landkommunerne. Den er betydelig mindre, end det ærede medlem mente. Med hensyn til, hvad de unge betaler for sprogundervisning i byerne, var oplysningen også forkert.

Til trods for den modvind, der har blæst, skønt de to tidligere regeringspartier har stået bagved fremsættelsen af det tilsva-